Scanned with CamScanner

THE THIRSTY CROW

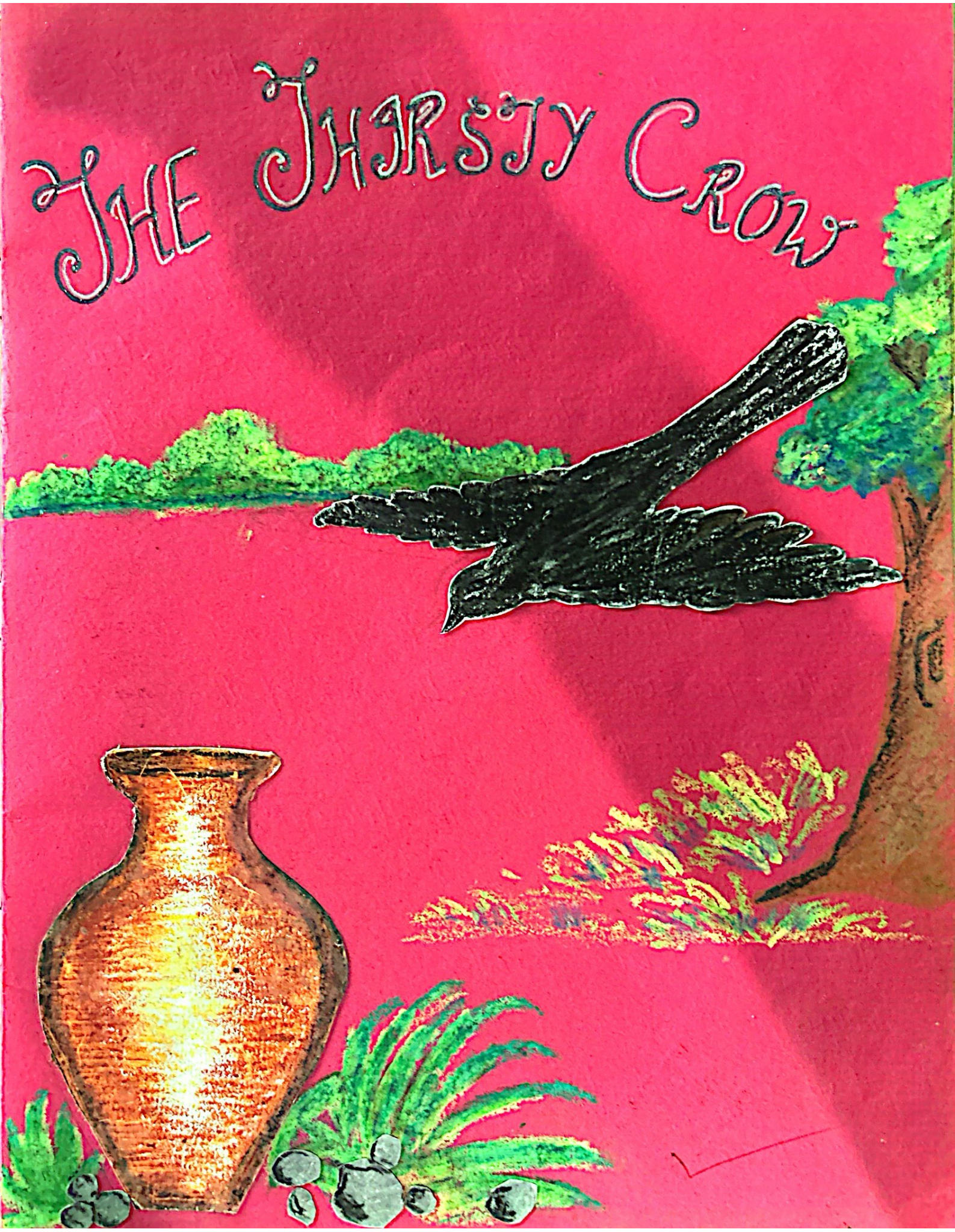

Scanned with CamScanner

One hot day, a thirsty crow flew all over the fields looking for water. For a long time, he could not find any. He felt very weak, almost lost all hope. Suddenly, he saw a water jug below the tree. He flew straight down to see if there was any water inside. Yes, he could see some water inside the jug.

The crow tried to push his head into the jug. Sadly, he found that the neck of the jug was too narrow. Then he tried to push the jug to tilt for the water to flow out, but the jug was too heavy.

The crow thought hard for a while. Then, looking around it, he saw some pebbles. He suddenly had a good idea. He started picking up the pebbles one by one, dropping each into the jug

As more and more pebbles filled the jug, the water level kept rising. Soon it was high enough for the crow to drink. His plan had worked!

'MORAL' - "Think and work hard, you may found solution to any problem"

Scanned with CamScanner

लोमड़ी और उसके खट्टे अंगूर

एक जंगल था वहाँ एक लोमड़ी रहती थी, जो अंगूर खाने की बहुत शौकीन थी। एक बार वह अंगूरो के बाग से गुजर रही थी। चारो ओर स्वादिष्ट अंगूरो के गुच्छे लटक रहे थे। मगर वे सभी लोमड़ी की पंहुच से बाहर थे।

अंगूरो को देखकर लोमड़ी के मुँह मे पानी आजाता वह सोचने लगी - 'वाह! कितने सुन्दर और मीठे अंगूर है।

काश मे इन्हे खा सकती।' यह सोचकर लोमड़ी अपने मन को मना के उछल - उछल कर अंगूरो के गुच्छो तक पहुंचने की कोशिश करने लगी। परन्तु वह हर बार नाकाम रह जाती। बस, अंगूर के गुच्छे उसकी उछाल से कुछ ही दूरी पे रह जाते थे।

Scanned with CamScanner

अंत मे बेचारी लोमड़ी उछल - उछल कर थक गई और अपने घर की ओर चल दी ।

जाते - जाते उसने सोचा - 'ये अंगूर खट्टे हैं । इन्हे पाने के लिए अपना समय नष्ट करना ठीक नही ।'

इस तरह वह अपने मन को मनाके वहाँ से चली जाती, और कभी अंगूरो मे निकाल देती

इस कहानी से यह सार निकलता है की, " यदि कोई व्यक्ति किसी चीज को नहीं पा पाता, तो वह उससे तुच्छ दृष्टि से देखने लगता है ।"

Scanned with CamScanner

আপোনাৰি এটোঁ ধান আনিলে। কিন্তু সি নিজেই আৰব। তাৰ পিছত ঢোঁৰাকাউৰীয়ে আপোনাৰি ইমান ধান আনিলে যে টিপচীয়ে অনা-ধানতকৈ সি অনেক গুণ বৰহ। ঢোঁৰাকাউৰীয়ে ধান আনিয়েই-মাত লগালে," বন্ধু মই আজিয়া তোমাক আৰু পাঁত। "টিপচীয়ে উত্তৰ দিলে," নিকয়ে তোৱা সেই দেখি তুমি মোক খাবা, কিন্তু তাৰ আগেয়ে তুমি মোৰ এটা কথা ৰাখিব লাগিব, তুমি সততে মকা খাই থুৱা, সেইবাবে তোমাৰ চোঁতে বৰ বেয়া গোন্ধ। তুমি অনুগ্ৰহ কৰি তোমাৰ চোঁটো আপোনাৰ পানীত ধুই মোক খোৱা।" ঢোঁৰাকাউৰীয়ে," বাৰু বন্ধু, তোমাৰ কথা ৰাখিম; মই আজিয়াই মোৰ চোঁটো আপোনাৰ পানীত ধুই আহোঁগৈ।" বুলি কৈ উৰি গৈ আপোনাৰ কাষ পাই আপোনাক মাতিলে," আপোনাৰ ককাই, ও আপোনাৰ ককাই." আপোনাৰে উত্তৰ দিলে," কি হৈছে?" ঢোঁৰাকাউৰীয়ে কলে,

" দে পানী, পখালো চোঁট!
ভোজন কৰো টিপচী লোট।"

আপোনাৰে উত্তৰ দিলে," কিহতকৈ দিম? যদি কিবা এটা পাত্ৰ দিব পাৰা তেন্তে দিব পাৰো।" আপোনাৰ কথা শুনি কাউৰীয়ে টেকেলি এটা বিচাৰি কুমাৰৰ ঘৰলৈ গল। কুমাৰক কাউৰীয়ে মাত লগালে," কুমাৰ ককাই, কুমাৰ ককাই ঘৰত আছানে?" কুমাৰে উত্তৰ দিলে," আছোঁ কিবা হৈছে?" কাউৰীয়ে কলে"—

"দে টেকেলি, তোলো পানী, পখালো চোঁট!
ভোজন কৰোঁ টিপচী লোট।"

কুমাৰে কলে," মোৰ ঘৰত বড়া টেকেলি নাই। যদি অলপমান মাটি আনি দিব পাৰা, তেন্তে মই টেকেলি এটা গঢ়ি দিব পাৰোঁ।" কুমাৰৰ কথা কাউৰীয়ে মাটিৰ ওচৰলৈ গৈ মাটিক কলে,—

" দে মাটি, দিওঁ কুমাৰক বড়ক টেকেলি,
তোলো পানী, পখালো চোঁট;
ভোজন কৰোঁ টিপচী লোট।"

মাটিয়ে উত্তৰ দিলে," মই নিজেই কেনেকৈ দিম? যদি কিবা উপায়েৰে আনি দিব পাৰা নিয়া।" মাটিৰ আগিধান পাই কাউৰীয়ে মহৰ ওচৰ পালেগৈ। সি মহক মাত লগালে,—

" দে শিং, আন্দো মাটি।
দিওঁ কুমাৰক বড়ক ঘটী।
তোলো পানী, পখালো চোঁট।
ভোজন কৰোঁ টিপচী লোট।"

মহে উত্তৰ দিলে," মই নিজে মোৰ শিং কেনেকৈ দিম? যদি কিবা উপায়েৰে দিব পাৰা নিয়া।" মহৰ কথা শুনি কাউৰীয়ে কুকুৰৰ ওচৰ পাই কুকুৰক কলে,—

Scanned with CamScanner

"মাৰ মই নিওঁ শিং, আন্দো মাটি,
দিও কুমাৰক, গঢ়ক ঘটি।
তোলো পানী, পখালো ঠোঁট;
ভোজন কৰোঁ টিপটী লোট।"

কুকুৰে উত্তৰ দিলে, "আজি বহুমান দিন হল মই গাখীৰ খাবলৈ পোৱা নাই, সেইদেখি মোৰ গাত বল কমি গৈছে। তুমি যদি মোক গাখীৰ খুৱাব পাৰা, তেন্তে মই মহ মাৰি দিব পাৰো।" এই কথা শুনি কাউৰীয়ে গাইৰ ওচৰলৈ গৈ কলে, —

"হে গাখীৰ, খুৱাওঁ কুকুৰক,
বান্ধক বল, মাৰক মহ,
নিওঁ শিং, আন্দো মাটি।
দিওঁ কুমাৰক গঢ়ক ঘটী।
তোলো পানী পখালো ঠোঁট,
ভোজন কৰোঁ টিপটী লোট।"

গায়ে উত্তৰ দিলে, "মই বুঢ়ী হৈছোঁ, বহুমান দিন হলকৈ ঘাঁহ খাবলৈ পোৱা নাই। তুমি যদি মোক হলকৈ অলপো ঘাঁহ খাবলৈ আনি দিব পাৰা, তেন্তে মই তোমাক ঘিমান গাখীৰ লাগে ঘিমান দিম।" গাইৰ উত্তৰ শুনি কাউৰীয়ে ঘাঁহৰ ওচৰলৈ গৈ ঘাঁহক কলে, —

হে ঘাঁহ, খুৱাওঁ গাইক, ওলাওক গাখীৰ,
খুৱাওঁ কুকুৰক, বান্ধক বল, মাৰক মহ,
নিও শিং, আন্দো মাটি, দিও কুমাৰক গঢ়ক ঘটী।
তোলো পানী, পখালো ঠোঁট;
ভোজন কৰোঁ টিপটী লোট।"

ঘাঁহে উত্তৰ দিলে, "মই তোমাক কেলেকৈ ঘাঁহ দিম? যদি কাটি নিব পাৰা নিয়া।" ঘাঁহৰ উত্তৰ শুনি কাউৰীয়ে কমাৰৰ ঘৰ পালেগৈ। কমাৰক মাত লগালে, "কমাৰ কাই, কমাৰ কাই, ঘৰত আছেনে?" কমাৰে উত্তৰ দিলে, "আছো কাজীভাই, কি সকামত বা আহিলা?" কাউৰীয়ে উত্তৰ দিলে, —

"হে অন্তি কাটো ঘাঁহ, খুৱাওঁ গৰুক
ওলাওক গাখীৰ, খুৱাওঁ কুকুৰক, বান্ধক বল, মাৰক মহ,
নিওঁ শিং, আন্দো মাটি, দিওঁ কুমাৰক, গঢ়ক ঘটী।

Scanned with CamScanner

তেলো পানী পখালো চোঁট:
ভোজন কৰোঁ টিপিচী গোট।"

কম্মাৰে কলে, "মোৰ জুইকুৰা নুমাই গল, যদি মোক জুই অলপ আনি দিব পাৰা, তেন্তে মই অতিয়াই শান্তি অখন পাৰি দিব পাৰোঁ।" কাউৰীয়ে কম্মাৰৰ কথা শুনি চাৰিওফালে চাই দেখিলে যে সাগৰৰ পিপাৰে এটাইত জুইৰ ধোঁৱা উলাইছে। দেখিয়েই সি উৰি গৈ পিপাৰ পাই অজনী বুঢ়ীয়ে ধান দিয়াই থকা দেখিলে। বুঢ়ীৰ ওৰে চাপি কাউৰীয়ে কলে, "আই মোক অলপ জুই দিব পাৰা নে?" বুঢ়ীয়ে উত্তৰ দিলে, "কিহতকৈ দিম?" কাউৰীয়ে কলে, "মোৰ ডেউকাৰ ভিতৰতে বান্ধি দিয়া।" বুঢ়ীয়ে তাকে কৰিলে। কাউৰীয়ে জুইৰ আঙৰৰ টোলোটো ডেউকাত বান্ধি লৈ সাগৰৰ ওপৰেদি উৰি আহি আকোতে তাত বতাহ লাগি জ্বলি উঠিল আৰু ডেউকা পুৰি গলত সি মাজ সাগৰত পৰি বুৰি মৰিল। ইফালে টিপীয়ে মনে মনে কাউৰীৰ পাছে পাছে আহি আগৰে পৰা গুৰিলৈকে আটাইবোৰ পাক্ষ্য কৰি আহিছিল। কোমত কাউৰীৰ এনে কৰুণ মৃত্যু দেখি সি সন্তোষ পাই প্ৰজোপা গছৰ তলত পৰা উৰি আন প্ৰজোপা গছৰ তলত পৰিলগৈ আৰু মোৰ কালোৰ কাৰণে কলা হলত মৰো গুচি আহিলো।

"কৌয়াই মেলিলে চৌৰা
মোৰ কথাৰ পাৰিল ওৰ॥
অসোলে পেলালে ভাবি।
কোন কলৈ যাবি॥
কলা মেকুৰীৰ কথা কথা।
ভাকি কোলা ৰাম ৰাম॥

'নীতিশিক্ষা'——"বাক্যৰ বাঁহ বুদ্ধিৰে কাটি পাৰি।"

Scanned with CamScanner

THE SAD PEACOCK

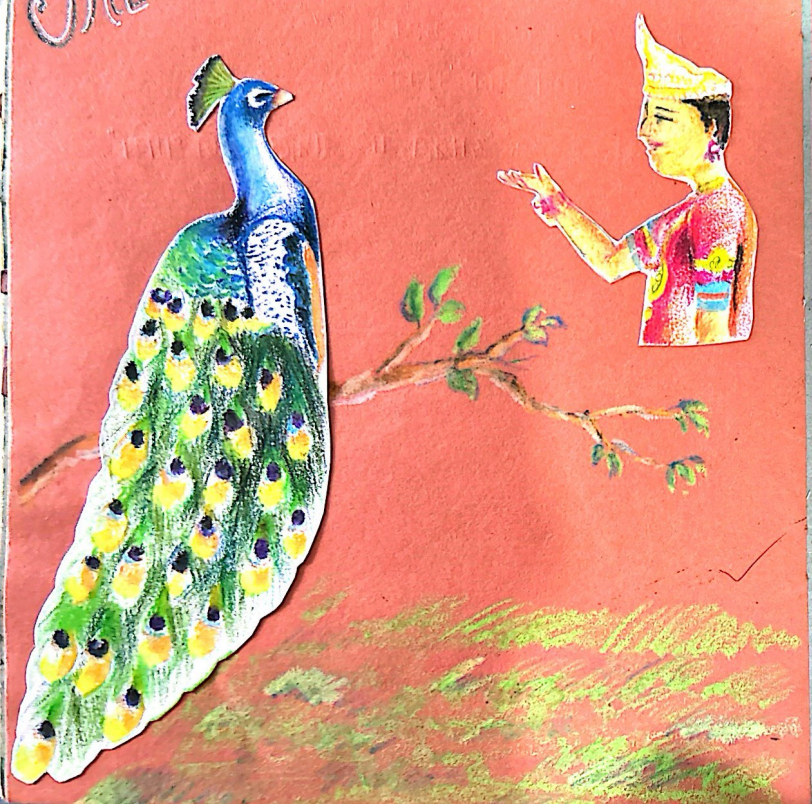

There was once a beautiful peacock who was all but dancing on a rainy day. He was busy admiring his plumage. However, he was suddenly reminded of his shortcoming in a rough voice. All the joy beaten out of him, he was almost in tears. Suddenly, when he heard a nightingale singing nearby.

Listening to the nightingale's sweet voice, his own shortcoming was once again thrown into sharp relief became very evident. He began wondering why he was jinxed in such a manner. At that moment, when Juno the leader of the Gods appeared and addressed to the peacock.

"Why are you upset?" Juno asked the peacock.

Scanned with CamScanner

The peacock complained about his rough voice and how he was because of it.

" The nightingale has such a beautiful voice" why don't I"

After listening to the peacock, Juno explained,

" that every living being is special in his or her own way. They all are special to God. They are and made in a certain manner that serves the greater purpose. Yes, the nightingale is blessed with a beautiful voice, but you are blessed - with such a beautiful and glittering plumage! The trick is acceptance and making the most of what you have."

The peacock understood how silly he had been in comparing himself to others and forgetting his own blessings. He realized that day that everyone was unique in some way or the other.

MORAL → "Self acceptance is the first step to happiness"

Scanned with CamScanner

SARBANANDA SINGHA GROUP

Group Members —

1. Surmoni Chamuah (U.P Arts)
2. Saurav Moran (U.P Science)
3. Rakhi Rai (L.P)
4. Padmawati Dahal (U.P. Arts)
5. Mary Lakra (U.P Arts)
6. Pallavi Duwarah (U.P Arts)
7. Arun kumar (L.P)
8. Minuprabha Regon (L.P)
9. Dharyamoni Gohain (U.P Arts)
10. Raj kishur Phukan (L.P)
11. Priyanka Dangoria (L.P)
12. Rajat Mahato (L.P)
13. Loren Sonowal (U.P)
14. Aarti Mishra (U.P Arts)
15. Bidisha Handique (L.P)

22.11.2018

Scanned with CamScanner